

**פרשת
ידלין**

**הנגיד
בתוצר**

כך יוכל אליסון להסיט את החקירה מעל ידלין ורכטר לכיוונים שונים לחלוטין. לסכל ולטרפד את חקירת המישרה. תוכנית זו עמדה גם לעיני המישרה, כאשר דרשה מאליסון עדות מקדימה לפני החלטה על מתן חסינות מלאה. היא חזרה ליטה לבדוק אותו במכונת-אמת, כדי לעמוד על כוונותיו. והתוצאה היתה: סירוב מוחלט להעניק לו מעמד של עד-מדינה, או כל חסינות שהיא. כך סוכלה התוכנית המבריקה של אליסון לסיכול החקירה, ועתה יכולה המישרה לטפל ביתר מרץ בפרשיות החשובות בי אמת. דחיית מעצרו של ידלין ככל האפשר היתה תוצאה ישירה של אי-ביטול מינויו

פורסם בשמו, באמצעות פרקליטו עדי בראונר, כי הוא יפליל את ידלין ועוד אישים בכירים בצמרת, הקשורים בעסקי כספים בחו"ל, נדהמו רבים ממכריו. היו גם כאלה שלא נדהמו. ידלין הצהיר, לי עיתונות, כי הוא כבר רואה את הסוף הטוב קרב ובא, ותבע כי יתנו לאליסון חסינות מלאה כבקשתו, כדי שיוכל להעיד. התרגיל הגדול של אליסון היה פשוט: אחרי שיקבל חסינות מלאה, הוא יוכל ליטול על עצמו את כל העבירות המיוחסות כיום לידלין בפרשת המדיקל סנטר, שם אין הסבר לסכום של 1.1 מיליון דולר שנעלם. כיום סבורה המישרה, כי ידלין השתתף בחלוקת הפרש זה ונגס נתח ל-עצמו. כאשר אליסון יצהיר כי רק הוא

מאחורי הסורגים

יורד מרכז קופת-חולים, והמועמד לנגיד בנק ישראל, מזנק מתוך ה"זינזנה" (מכונית-האסירים המישרתית) לעבר שער תא העצירים שבהיכל המישפט בתל-אביב, לשם הובא, ביום שלישי השבוע, להוצאת פקודת-מעצר נגדו כחשוד בעבירות של שוחד, הונאה ומירמה.

על ספסל הנאשמים

אשר ידלין יושב על ספסל הנאשמים, בעת שמיעת בקשת המישרה לעצרו ל-15 יום, כחשוד בעבירות שביצע בעת שכיהן כיו"ר קופת-חולים ההסתדרותית, לידו נראית ידידתו, עורכת-הדין סליה ליבני, שנילוותה אליו למישרה וגם אל בית-המישפט.

כמועמד לנגיד בנק ישראל, שריהמישרה שלמה הילל, שהוא ידיד אישי של ידלין, הורה למישרה שלא תעצור אותו כל עוד לא בוטל המינוי. כך נוצר מצב מוזר: היועץ-המישפטי-לממשלה, לפי הוראת ה"ממשלה, הראה לידלין את החומר הקיים נגדו. צעד זה הוא חסר-תקדים, ומתווה חריגה ברורה מכללי הפרוצדורה המקובלת בחקירות המישרה. היועץ-המישפטי, פרוי פסור אהרון ברק, ניסה לתרץ זאת בכך שכיוון שעניין ידלין עמד להיות נדון ב"ממשלה, ביקשו שיתן תשובה לחומר ש"נתגלה בחקירה.

נהגה מן הסכומים, יוסר איום כבד מעל ידלין. אליסון יוכל גם לקחת על עצמו את כל האשמות המיוחסות לצבי רכטר, בפרשת קשריו עם טיבור רוזנבוים, שם התברר כי סולל בונה העבירה לרוזנבוים, בצורה תמוהה, כמה מיליוני דולרים. אמנם, לי הברדיל אלפי הבדלות, אין להניח שרכטר עשה מה שעשה עבור כיסו הפרטי אלא פעל כגיבור מסא"י, אך ידלין עירבב את התחומים, ולקח לעצמו — יחד עם דאגתו למיפלגה, בשעתו הפסיקה המישרה את החקירה בפרשת רכטר, אך לא סגרה את התיק. עתה יוכל אליסון לגרום לסגירת התיק.

אליסון גם יכול להפנות את המישרה לכיוונים אחרים לגמרי. למשל, כמי שעמד בראש חברות בחו"ל של סולל בונה, הוא יכול למסור כרצונו שמות אישים שנהגו מאירוח נדיב והקצבות כספיות ב"חו"ל, בניגוד לחוק הישראלי, מכספי ה"חברות של סולל בונה. אליסון יכול לבחור אלה שמות למסור, וכל שם כזה יגרום עבודה רבה למישרה בחקירת העניין.

כ אשר הכריז שריהשיכון אברהם עופר, בראיון בשידורי-ישראל, בתשובה לשאלה על המסע נגד ידלין ונגדו: "אני יודע מי העומדים מאחורי מסע זה, ונטפל בהם אחד-אחד", לא הבינו השומעים לאיזה סוג של טיפול הוא מתכוון. אבל תוך כמה ימים התבהרה התמונה לחלוטין. על עדי-המפתח בפרשת ידלין הופעלו לח"צים ואיומים, לבל יעזו למסור עדות. ה"מישרה נאלצה להציב שומרים על עדי-המפתח, כדי למנוע פגיעה אפשרית בהם. לא היתה זו הפעם הראשונה שבה הופ"עלו אימיי-ביריונות נגד עדי-מפתח ב"פרשה. נפתלי אלישיך, האיש שידלין ר"אשתו ראה בלאסיוגאס את אשר ידלין מפסיד 4000 דולר בהימורים סיפר זאת, עם שובו לארץ, לכמה אנשים (שמותיהם שמורים במערכת), וכן אמר שידלין ר"ידידו הישראלי ניסו "לשבור" את הקופה בעזרת מחשב-כיס. כאשר נתבקש ידלין להגיב על סיפור זה (ביוני 1974!) באו אל אלישיך ואל כתב העולם הזה ביריונים, ואיימו באלימות אם יפורסם הסיפור. ה"סיפור פורסם, אם-כי לא בהבלטה — בגלל נסיגתו של אלישיך מפחד האיומים עליו. עניין האיומים על העדים לא היה התר"גום היחיד של הודעת עופר לציבור. מקורות בעולם-התחתון הזהירו כי הוצא על כתב העיתון "חווה", היינו הוראת" חיסול, כדי למנוע ממנו לחקור ולמסור לפרסום פרשיות על הש"ר אברהם עופר. ה"חווה" יבוצע כך שייראה כנקמה אישית של אנשים כלשהם ללא כל קשר לעופר או לידלין. למישרת ישראל נמסרו פרי-טים מלאים על ה"חווה", וכן על החשדות לגבי העומדים מאחוריו.

החברים

של ידלין

א בן-הפינה במסע זה לחיסול החקירה נגד ידלין נועדה להיות עדותו של מרדכי אליסון, לשעבר מנכ"ל ה"חברה-לעבודות-חוף ונמלים של סולל בונה. אליסון הוא ידיד אישי ומקורב ביותר לאשר ידלין, ונאמנו של צבי רכטר, ה"מנכ"ל המודח של סולל בונה שפוטר לאחר שנחשפו קשריו עם טיבור רוזנבוים. אליסון פרש מניהול החברה-לעבודות-חוף עם פרישתו של רכטר מסולל בונה. רכטר קידמהו לתפקידו, ואליסון חב לרכטר את כל קידומו בחיים. ידלין וידידתו, עורכת-הדין טלי ליבני, התארחו לעיתים קרובות בוילה של אליסון בשביציון. ידלין ר"אליסון נסעו פעמים רבות לחו"ל יחד.

אליסון הוא מנהל כירורגי ואדם קר"מזג. הוא אינו הטיפוס הנשבר בחקירות, גם לא האיש שיבגוד בחבריו. לכן, כאשר